

Week van Gebed voor de Eenheid 2003

Vooraf

We dragen deze schat in aarden potten (2 Kor. 4,7)

Bijna alle landen van de wereld hebben met migratie te maken. Daarom is het een goede keus van de Argentijnse voorbereidingsgroep, die dit jaar het materiaal voor de Week van Gebed voor de eenheid van de christenen samenstelde, aan dit thema aandacht te schenken. Want ook kerken hebben met migratie te maken. Argentinië is één van de landen waar de komst van migranten niet alleen het land, maar ook het leven van de kerken heeft beïnvloed. Er zijn tal van oorzaken voor migratie, zoals hongersnood, oorlogen, en vervolgingen op grond van godsdienst of levensovertuiging. Twee verhalen uit het recente verleden van Argentinië illustreren dit:

1. Een gezin vlucht voor geweld, emigreert en vindt een thuis in Argentinië. Daar vinden ze veiligheid, maar worden ze ook geconfronteerd met een nieuwe cultuur die zij niet begrijpen, een taal die niet de hunne is en een geschiedenis waarmee ze zich niet zonder meer kunnen identificeren. Soms is de lokale bevolking ook niet positief over hun aanwezigheid. Dit gezin heeft zowel een gevoel van geluk als van droefheid. Ze hoeven niet meer bang te zijn, maar ontdekken nu wat discriminatie is. Het nieuwe land neemt op, maar verwerpt ook.

2. Een jonge vrouw trekt naar de grote stad op zoek naar een baan. Ze groeide op op het platteland en verlaat het in de hoop op een betere toekomst. Ze laat haar familie en vrienden achter en ziet zich geconfronteerd met een heel ander soort samenleving. Haar huidskleur en accent verraden dat ze van het platteland komt; waarschijnlijk is ze van indiaanse afkomst. Hiervoor moet ze een hoge prijs betalen. De grote stad brengt haar licht en leven, maar ook verdriet en eenzaamheid. Ze is een vreemdelinge in haar eigen land.

Deze situaties brachten de voorbereidingsgroep ertoe zich te bezinnen op de vraag hoe het woord van God ons kracht kan geven in moeilijke omstandigheden. En hoe het ons eraan kan herinneren dat alle leden van Gods volk pelgrims zijn op weg naar het Koninkrijk. De bijbel kent vele voorbeelden van mensen die van plek tot plek trekken, vaak vanwege dezelfde redenen als migranten vandaag. Abraham en Sara, Jacob, Amos, en Jozef, Maria en Jezus zijn bijbelse voorbeelden van migranten.

De situatie in Nederland

Ook in Nederland wonen en werken inmiddels tienduizenden migranten. Net als in Argentinië zijn ze in de loop van eeuwen gekomen: joden, hugenoten, gastarbeiders, asielzoekers, arbeidsmigranten, familieleden van migranten die al eerder kwamen. De verschillen onder hen zijn groot: ze komen uit verschillende landen, met verschillende talen en culturen, gewoonten en religies. Velen hebben een verblijfsvergunning gekregen, maar er zijn ook duizenden mensen zonder geldige verblijfspapieren. Er zijn migranten die volstrekt ingeburgerd zijn en anderen die meer moeite hebben om hun weg te vinden in de Nederlandse samenleving.

Sinds een paar jaar wordt steeds duidelijker dat de relaties tussen de verschillende bevolkingsgroepen in ons land onder druk staan. Er wordt stevig over gedebatteerd en de meningen lopen sterk uiteen. Vaak lopen de emoties hoog op. Van oudsher hebben kerken zich bekommerd om het wel en wee van migranten en vluchtelingen. Veel gelovigen zijn actief in vrijwilligerswerk in asielzoekerscentra en geloofsgemeenschappen zijn betrokken bij de opvang van uitgediende asielzoekers die niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren.

De Raad van Kerken in Nederland en zijn lidkerken steunen dergelijke initiatieven van harte. Sinds de aanslagen van 11 september 2001 is het belang van goede relaties tussen autochtonen en migranten, en tussen aanhangers van verschillende religies in ons land alleen maar toegenomen. Daarom is het verheugend dat de Raad steeds intensiever samenwerkt met Samen Kerk in Nederland (SKIN), de vereniging van migrantenkerken in ons land. Ook voert de Raad gesprekken met vertegenwoordigers van islamitische koepelorganisaties om samen te

bezien welke rol moskeeën en kerken kunnen spelen bij het verbeteren van de relaties tussen verschillende bevolkingsgroepen in ons land. De Ramadangoet, die de Raad al sinds vele jaren uitgeeft en die christenen aan moslims kunnen brengen bij het einde van de vastenmaand Ramadan, is een handreiking aan christenen om in contact te treden met moslims. Want het tegengaan van vooroordelen is immers alleen mogelijk als mensen elkaar beter leren kennen.

Daarnaast blijven de kerken zich inzetten voor de positie van asielzoekers en vluchtelingen. Op 13 april 2002 organiseerde de Raad van Kerken een grote manifestatie in Den Haag onder de naam *Voor een humaan bestaan. Vluchtelingen laat je niet op straat staan*. Naast opvang van mensen die op straat gezet zijn, werken de kerken in toenemende mate aan projecten die het uitgeprocedeerde asielzoekers die geen enkel perspectief in ons land hebben, mogelijk moeten maken om elders een bestaan op te bouwen.

Juist omdat aandacht voor migranten en vluchtelingen in de kerken belangrijk is, ben ik ervan overtuigd dat het materiaal van deze Gebedsweek velen zal aanspreken. In de gekozen verzen uit 2 Kor. 4,5-18 kunnen zij inspiratie vinden om zich in te (blijven) zetten voor de eenheid van de christenen als eerste stap op weg naar een wereldwijde eenheid van de gehele mensheid. Daarmee heeft de Gebedsweek dit jaar een uniek mondiaal perspectief gekregen: de hele wereld komt in beeld. Tegelijkertijd wordt ook de broosheid en kwetsbaarheid van het menselijk bestaan zichtbaar en daarmee het besef dat de eenheid van christenen en van de gehele mensheid ten diepste een gave van God is. Om deze gave mogen we als christenen uit verschillende kerken, waaronder ook migrantenkerken, in de Gebedsweek samen bidden.

Ineke Bakker, algemeen secretaris Raad van Kerken in Nederland

Aan de organisatoren van de Gebedsweek voor de Eenheid

Aanpassing van de tekst

Het aangeboden materiaal kan worden aangepast voor lokaal gebruik. Houd daarbij rekening met de lokale liturgische gebruiken en devotionele praktijk alsook met de hele sociale en culturele context. Dit kan het beste in een oecumenische groep gebeuren. Op sommige plaatsen bestaat al een oecumenische groep voor de aanpassing en het gebruik van het materiaal. In andere plaatsen zal de noodzaak van aanpassing een stimulans zijn om een oecumenische werkgroep in het leven te roepen.

Het gebruik van het materiaal van de Week van Gebed

Voor kerken en christelijke gemeenschappen die in een gezamenlijke viering aandacht besteden aan de Week van Gebed is een orde van dienst voor een oecumenische viering opgenomen. Kerken en christelijke gemeenschappen kunnen het materiaal van de Week van Gebed ook in hun eigen diensten opnemen. Gebeden van de oecumenische viering, de 'acht dagen' en de selectie van overige gebeden kunnen daarvoor gebruikt worden. Gemeenschappen die aandacht besteden aan de Week van Gebed in hun dagelijkse eredienst kunnen voor deze vieringen materiaal ontlenen aan de 'acht dagen'. Degenen die bijbelstudies over het thema van de Week van Gebed willen houden, kunnen daarvoor de schriftteksten en reflecties van de 'acht dagen' als uitgangspunt nemen. Iedere dag kunnen de gesprekken afgesloten worden met voorbeden. Wie individueel wil bidden, kan in het materiaal aanknopingspunten vinden voor gebedsintenties. U bent dan verbonden met anderen die verspreid over de hele wereld bidden voor een grotere zichtbare eenheid van Christus' kerk.

Het zoeken naar eenheid; door het jaar heen

De traditionele datum voor de Week van Gebed voor de eenheid van de christenen is 18-25 januari. Die datum werd in 1908 voorgesteld door Paul Watson om de dagen tussen het feest van St. Petrus en het feest van St. Paulus te omvatten en heeft daarom een symbolische betekenis. In het zuidelijk halfrond, waar januari een vakantieperiode is, vinden kerken vaak andere dagen om de Week van Gebed te vieren, bijvoorbeeld rond Pinksteren (zoals

voorgesteld door de Faith and Order-beweging in 1926), eveneens een moment met een symbolische betekenis voor de eenheid van de kerk.

Het zoeken naar christelijke eenheid is niet beperkt tot één week per jaar. We moedigen u daarom aan niet alleen flexibel te zijn voor wat betreft de data, maar ook het aangeboden materiaal te zien als een uitnodiging om door het hele jaar heen gelegenheden te vinden om de mate van gemeenschap die de kerken al met elkaar delen, tot uitdrukking te brengen en met elkaar te bidden voor de volledige eenheid volgens de wil van Christus.

Vorbereitung van het materiaal voor 2003

Het ontwerp van deze tekst is gemaakt door een oecumenische groep van bijbelgeleerden, theologen, priesters, pastores en leken in Argentinië. De leden van de groep zijn betrokken bij de Oecumenische Commissie van de Christelijke Kerken in Argentinië. De tekst is bewerkt door een internationaal team dat benoemd werd door de Commissie voor Geloof en Kerkorde van de Wereldraad en de Pauselijke Raad ter bevordering van de Eenheid van de Christenen van de Rooms-Katholieke Kerk. De Nederlandse vertaling en bewerking is gemaakt door leden van een projectgroep van de Raad van Kerken in Nederland.

De oecumenische situatie in Argentinië

Argentinië is een jonge staat aan de kust van de Atlantische Oceaan in Zuid-Amerika. De bevolking stamt voornamelijk af van immigranten uit Europa en het Midden-Oosten die dit land bewonen samen met de kinderen van de Spaanse veroveraars en de oude, inheemse volkeren. De laatste decennia zijn ook Latijns-Amerikaanse immigranten uit de buurlanden en mensen uit Azië, overwegend uit Korea en Taiwan, deel van de bevolking geworden. Spaans is de officiële taal en het christendom is de grootste godsdienst, hoewel er ook goed georganiseerde joodse en islamitische gemeenschappen zijn in Argentinië.

Argentinië is een cultureel product van deze immigraties. Het is daarom niet verrassend dat in dit gebied rooms-katholieken, protestanten van verschillende kerken en denominaties en leden van orthodoxe en pre-chalcedonese kerken te vinden zijn. Ze zijn gekomen als immigranten, sommigen op zoek naar een beter leven, anderen op de vlucht voor politieke vervolging of religieuze onverdraagzaamheid in hun vaderland. Immigranten hebben niet alleen hun nationale achtergrond meegebracht, maar ook hun geloof. Een aantal protestantse kerken is voortgekomen uit het missionaire werk onder de lokale bevolking. Het christendom in Argentinië heeft vele facetten en mogelijkheden.

Inleiding bij de viering

In deze eredienst staat de vlam centraal die God heeft ontstoken in de harten van gelovigen van uiteenlopende culturen, volken en naties, verspreid over de aarde. Door het licht van het geloof worden mensen deelgenoot van Jezus Christus. Dit geloof betekent 'het kennen van Gods glorie die ligt op het aanschijn van Christus'. Het is de schat die Paulus onder woorden brengt in 2 Kor. 4,5-18. Elke gelovige en elke gemeenschap van gelovigen heeft deel aan deze schat en getuigt ervan in al zijn rijkdom en broosheid van het bestaan.

In het bijzonder aanbevolen:

- Stuur uitnodigingen naar christenen die gewoonlijk niet aanwezig zijn bij oecumenische bijeenkomsten. Nodig leden van migrantenkerken zoveel mogelijk persoonlijk uit. Door elkaar te ontmoeten en samen een dienst voor te bereiden zijn wij met elkaar verbonden in het geloof met al zijn uiteenlopende uitdrukkingsvormen. Laat de viering recht doen aan deze verscheidenheid.
- Laat deze dienst geen intermezzo zijn, maar een unieke gelegenheid. Het zou een springplank moeten zijn om de relaties te verdiepen tussen leden van migrantenkerken en van de autochtone geloofsgemeenschappen.
- Gebruik het symbool van het licht dat zich bevindt in een aardewerk pot of kruik. Doe bijv. een

waxinelicht of kaars in een pot met gaten. De pot kan bij de voorbeden doorgegeven worden van de ene groep naar de andere, goed zichtbaar voor allen. Dat zal het mogelijk maken om de symbolische waarde van de kostbare schat te begrijpen: verbondenheid met Christus, die solidair is met armen, migranten en de gewonden in dit leven.

Suggestie: Zet een pottenbakkersschijf neer, waarbij telkens een nieuw model wordt gemaakt van dezelfde klei; denk ook aan Gen. 2,6: 'Toen vormde God de mens uit het stof van de aardbodem.'

- Voor de dienst kan sfeer worden gemaakt met muziek op cassettes en met dia's of beamer. Voorgangers en medewerkers kunnen de liturgische kleding dragen van hun eigen kerk.

- De eredienst kan verlevendigd worden met gezangen en symbolen van de volken die vertegenwoordigd worden. De gezangen kunnen begeleid worden door andere instrumenten dan de gebruikelijke. Schakel koren in vanuit de diverse gemeenten en parochies. Zing liederen uit de liedbundel *Hoop van alle volken*.

- Heet elkaar hartelijk welkom als zusters en broeders in het geloof. Wij hebben veel te delen van wat ons hoop geeft in tijden van beproeving en van onze verwondering over de schat die bestaat in het geloof als een gift van God. Waar zouden wij zijn in onze oecumenische pelgrimstocht zonder uitwisseling en dialoog? Wij zullen ons laten verwelkomen door Christus, die ook een nomade was op deze aarde. Onze aardse tocht wordt zo een opgang met onze broeders en zusters naar het huis van God. Maar we moeten ervoor zorgen dat wij niemand uitsluiten van het feestmaal (agapè) dat de heilige Geest heeft aangericht temidden van de gedoopten. Daarom moeten wij luisteren, telkens opnieuw, naar zijn oproep om getuigen te worden van het evangelie door rondtrekkende verkondigers te zijn van het goede nieuws, zoals bijvoorbeeld Ruth, die ons daarin op haar manier is voorgegaan.

- Geef in de *Dienst van het Woord* een eervolle plaats aan de persoon van Ruth. Het verhaal van de tocht van Ruth naar Bethlehem vanuit Moab zou bij het begin van de dienst een inleiding kunnen zijn op de eigen verhalen van vertegenwoordigers van de verschillende kerken over hun zorgen, kracht en vreugde. Zo kunnen de aanwezigen ontdekken hoe – zowel in het leven van Ruth als in hun eigen leven – een nieuw vertrouwen op God tot stand kwam. Dan horen we opnieuw de oproep om navolgers te zijn van God in zijn voorliefde voor vreemdelingen en armen.

- Maak voor de evangelielezing een keuze uit de voorgestelde teksten. Voorkeur heeft het verhaal van de zendingsofdracht (Mat. 28,16-20). Dit evangelieverhaal geeft de gelegenheid in de preek naar voren te brengen hoe het evangelie culturele, sociale, psychologische en godsdienstige barrières kan slechten. De preek zou moeten benadrukken dat christenen van verschillende herkomst samen door Christus gezonden zijn en dat zou de kerken moeten bemoedigen om gezamenlijke activiteiten op te zetten met 'de vreemdeling in ons midden'. Oecumene op het gebied van leer, spiritualiteit en praktisch handelen is heden ten dage onmogelijk zonder dat wij ons rekenschap geven van de volksverhuizingen in onze tijd. Het is een stimulans om verder te gaan op de weg naar eenheid.

- De vredeswens in woord en gebaar bezegelt de verbondenheid in de voorbeden. Deze zou gegeven kunnen worden in verschillende talen. De eenheid uitgedrukt door dit gebaar, correspondeert met de hernieuwde opdracht die Christus geeft aan het eind van de viering. Hij verwacht van al zijn leerlingen dat ze getuigenis afleggen van de eenheid door zichzelf te verplichten om niet langer blind te zijn voor de harde realiteit van migratie. Kies voor deze vredeswens een gebaar dat goed verstaan wordt binnen de culturele verscheidenheid.

- De dienst kan ook 's avonds gehouden worden. Men kan dan bij de opening (ofwel vóór de geloofsbelijdenis) de Christushymne *Vriendelijk licht* - Phoos Hilaron uit de oosterse liturgie - zingen.

Suggesties voor een plek voor kinderen en jongeren in de viering

Kinderen kunnen het gedeelte uit Ruth uitbeelden tijdens de lezing. Zij volgen de lezing door verkleed op weg te gaan, zonder erbij te praten. Ook kan het verhaal in een rolverdeling door meer kinderen of jongeren gelezen worden. Kinderen maken (bijv. op school) collages van mensen die vanwege armoede of afkomst naar de onderkant van de samenleving zijn gedrukt. Hang de collages in de dienst op. Laat kinderen of jongeren meedoen bij de collecte en het dragen van de kaars.

Gebruikte afkortingen in de Orde van dienst:

V : Voorganger, A : Allen, L : Lezer.

Verantwoording van de vindplaats van de liederen

Liedboek voor de kerken (LvK), uitg. Boekencentrum, Zoetermeer

Gezangen voor Liturgie (GvL), uitg. Gooi & Sticht, Baarn

Randstadbundel, uitg. Gooi & Sticht, 1979 (nu: Kampen)

Laus Deo, Bisdom Roermond

Zingt Jubilate (ZJ), uitg. De Garve, Brugge en I.C.L.Z. Brussel

De zon is al op, uitg. Gooi & Sticht, Baarn

Geroepen om te zingen (GZ), uitg. Narratio, Gorinchem

Zing, adem zing, uitg. Gooi & Sticht, Baarn

Wat dan wel, deel 2, uitg. Gooi & Sticht, Baarn

Alles wordt nieuw, deel 3, uitg. Callenbach, Nijkerk

Hoop van alle volken, Samen op Weg, Utrecht

Liederen en gebeden uit Taizé (Taizé), uitg. Gooi & Sticht, Baarn

Byzantijns Liturgikon, Sint-Johannes van Damascus kapel, Tilburg (nu: Den Bosch)

Katholiek Getijdenboek, Nationale Raad voor Liturgie, Zeist

Zing een nieuw lied, uitg. Stichting Bouwen aan de Nieuwe Aarde, Helmond

Dienstboek, een proeve, uitg. Boekencentrum, Zoetermeer

Orde van dienst

I Om te beginnen

Kies voor een begroeting die - in woord en gebaar - recht doet aan de verscheidenheid van de aanwezigen. Schakel desgewenst kinderen in die in verschillende talen 'goedendag' en 'welkom' zeggen.

Welkom en groet

V: Het licht en de vrede in Jezus Christus, onze Heer, zij met u allen.

A: Lof zij U, o God.

V: Alleluia, Christus is verrezen!

A: De Heer is waarlijk verrezen. (eventueel in meer talen)

U kunt een aardewerk pot of kruik met daarin een kaars op de avondmaalstafel, het altaar of een andere plaats plaatsen, goed zichtbaar voor de aanwezigen. De kaars wordt aangestoken aan de Paaskaars en brandend in de pot geplaatst. Daarbij leest men de tekst 2 Kor. 4,5-6.

Gebed

V: Heer, wees ons licht in de duisternis en, in uw grote ontferming, bescherm ons tegen alle gevaren bij onze doortocht op deze aarde. Breng in ons en in onze gemeenschappen het licht van het geloof weer tot leven dat in onze harten schijnt: de kennis van uw glorie die ligt op het gelaat van Christus, Hij die heerst met U en de heilige Geest tot in eeuwigheid.

A: Amen.

Lofzang op het licht

Kies hiervoor een gezang over het licht dat bekend is bij de aanwezigen.

Suggesties bij een ochtenddienst: GvL 489 of GZ 127, LvK 289, LvK 378.

Suggesties bij een avonddienst: LvK 392 of GvL 581, LvK 328 of GvL 612, LvK 391.

Lied - **Vriendelijk licht** (Phoos Hilaron) Byzantijns Liturgikon (pag. 38/39)

(Dit lied, dat ook later in de dienst kan worden gezongen, is eveneens te vinden in ZJ 801 en (andere tekst en melodie) in Zing een nieuw lied, 407)

II Dienst van schuld en vergeving

V: Belijden wij onze schuld voor God en voor elkaar
(Allen of verschillende lezers na elkaar)

A: Genadevolle God,

Wij belijden dat wij tegen U gezondigd hebben
in gedachten, woorden, daden en door nalatigheid.

Vergeef ons wanneer onze trots de oorzaak is van verdeeldheid,
wanneer we tekortschieten ten opzichte van onze broeders en zusters
die anders geloven dan wij,

ten opzichte van mensen uit andere culturen,

mensen die wij misschien verdrukt hebben en buitengesloten.

Vergeef ons als wij onverschillig en blind zijn voor de nood onder ons.

Als christenen van verschillende kerken moeten wij onszelf oprecht afvragen

of we wegen gezocht hebben naar een gemeenschappelijke getuigenis 'om Jezus' wil'
door te vechten tegen lijden en ongerechtigheid.

Vergeef ons wanneer wij zo oppervlakkig en lui zijn,

dat wij eerder de rijkdom van 'de ander' negeren en ontkennen,

dan dat wij op zoek gaan naar wat wij echt kunnen delen aan waarden en geloof.

A: We hebben vaak niet van U gehouden met heel ons hart.

We hebben onze naaste niet altijd bemind als onszelf.

Wij hebben oprecht spijt en deemoedig berouw over onze zonden.

Omwille van de liefde van uw Zoon, Jezus Christus,

heb medelijden met ons en vergeef ons.

Dat wij in vreugde uw wil doen, in uw voetstappen treden,

en een leven leiden dat uw genade zichtbaar maakt tot meerdere glorie van uw naam. Amen.

V: Onze God is genadig. Hij vergeeft ons onze schuld door onze Heer Jezus Christus. Hij sterkt
ons in goedheid en door de kracht van de heilige Geest geeft Hij ons eeuwig leven.

A: Amen.

Lied - **Wij loven U, o God** LvK 399

of **Doorbreek onze muren** De zon is al op, lied 62

III Dienst van het Woord

Eerste lezing Lev. 25,35-43 of Ruth 1,1-18

Psalm 43 (gebeden: *Katholiek Getijdenboek, pag. 918: tekst hieronder, of gezongen: melodie
Laus Deo 519 of ZJ 522, Laus Deo 520*)

V: God, Gij zijt mijn kracht, waarom verstoot Gij mij?

A: God, Gij zijt mijn kracht, waarom verstoot Gij mij?

V: God, schaf mij recht, kom voor mij op bij dit onheilig volk,
bevrijd mij van de mens vol valsheid en bedrog.

Gij zijt mijn kracht, waarom verstoot Gij mij?

Waarom loop ik dan treurig rond, door vijanden gekweld?

A: God, Gij zijt mijn kracht, waarom verstoot Gij mij?

V: Zend mij uw licht, uw steun om mij te leiden,

om mij te voeren naar uw berg en in uw tent.

Dan ga ik naar uw altaar, God die blijdschap geeft,

en loof U bij de citer, God, mijn God.

A: God, Gij zijt mijn kracht, waarom verstoot Gij mij?

V: Waarom zijt gij bedroefd, mijn ziel, waarom opstandig?

Vertrouw op God, eens zal ik Hem weer loven,

mijn Redder en mijn God.

A: God, Gij zijt mijn kracht, waarom verstoot Gij mij?

of: Lied - **Zie toch hoe goed** LvK psalm 133

(wellicht in het Hebreeuws: Hiney ma tov u ma na'im, Zing een nieuw lied, 304)

Tweede lezing 2 Kor. 4,5-18

Lied - **Halleluja** Dienstboek, een proeve (pag. 613,614)

Evangelielezing Mat. 28,16-20 *(tenzij die bij de heenzending gebruikt wordt)*
of Mat. 8,5-13 of Mar. 7,24-30

Als teken dat het evangelie van Christus ervoor bestemd is verkondigd te worden in elke taal en ontvangen te worden in elke cultuur, kan het in verschillende talen gelezen worden.

Lied - **Alleluia**

Preek

Lied of muziek

[IV Geloofsbelijdenis van Nicea](#) (of een andere geloofsbelijdenis)

[V Dienst van gebeden en gaven](#)

Voorbeden, afgesloten met Onze Vader

Vertegenwoordigers vanuit verschillende kerken komen naar voren en vertellen over hun zorgen, kracht en vreugde. Elke vertegenwoordiger spreekt na zijn verhaal een intentie uit. Daarbij wordt de aardewerk pot met het licht van hand tot hand doorgegeven. Tenslotte wordt hij als teken van geloof en solidariteit op het altaar of de avondmaalstafel geplaatst. Na elke intentie antwoorden allen met een aanroeping tot de heilige Geest, òf gezongen acclamatie *Veni Sancte Spiritus* (Taizé).

(men kan ook zelf intenties formuleren)

Vertegenwoordiger 1

Wij bieden de schat van ons geloof aan
in de broosheid van ons persoonlijk getuigenis,
de zwakheid van onze geloofsgemeenschappen
en de kwetsbaarheid van onze oecumenische successen.
Dat God in ons de gaven van licht, kracht en gemeenschap vernieuwt.
A: Kom, heilige Geest, kom en verlicht ons òf Veni Sancte Spiritus

Vertegenwoordiger 2

Geconfronteerd met zoveel lijden en kwaad
worden we vaak door wanhoop overmand
en zijn we ons bewust van onze zwakheid en twijfel.
We vragen ons dikwijls af of het wel zin heeft op te komen
voor recht en gerechtigheid.
Dat God ons helpt het getuigenis te horen
van mensen en gemeenschappen
die onder zware druk, de hoop niet opgeven
en blijven doorgaan temidden van nood en ellende.
A: Kom, heilige Geest, kom en verlicht ons òf Veni Sancte Spiritus

Vertegenwoordiger 3

Gelet op de opdracht van zending in de wereld
en het belang van het evangelie dat ons is toevertrouwd,
kunnen we ons overvraagd voelen.

Dat God ons het vertrouwen geeft ons geloof te belijden.

A: Kom, heilige Geest, kom en verlicht ons òf Veni Sancte Spiritus

Vertegenwoordiger 4

De oecumenische beweging, evenals migratie,
is deel van de globalisering waarmee de wereld worstelt.

Dat God ons door het bijeenkomen van onze kerken inspireert
op zoek te blijven gaan naar eenheid.

A: Kom, heilige Geest, kom en verlicht ons òf Veni Sancte Spiritus

V: God, U heeft ons de genade geschonken deze gebeden met elkaar uit te spreken, U heeft beloofd het gebed te verhoren van twee of drie die in uw Naam bijeen zijn. Vervul nu de wensen van uw dienaren ten gunste van ons. Geef dat wij in deze wereld uw waarheid mogen kennen en in de toekomstige wereld het eeuwige leven ontvangen. (gebed van de heilige Johannes Chrysostomus)

Bidden wij dan - ieder in zijn of haar eigen taal - het gebed dat Jezus ons geleerd heeft.

A: Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd
Uw koninkrijk kome,
Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Vredeswens

Tijdens de vredeswens kan gezongen worden Zing, adem zing, 41 òf Laus Deo 1117.

Collecte

Laat kinderen en jongeren meehelpen. Tijdens de collecte kan onderstaand lied gezongen worden. Ook de collecte is een liturgisch gebaar dat geloof, naastenliefde, barmhartigheid en solidariteit uitdrukt en waarvan de betekenis duidelijk kan worden wanneer de bestemming bekend gemaakt wordt.

Lied - **Het eerste woord zal vrede zijn** Alles wordt nieuw, III, 20

[VI Zending en zegen](#) (Num. 6,24-26)

V: Moge de Heer u zegenen en u behoeden.

A: Amen.

V: Moge de Heer de glans van zijn gelaat over u spreiden en u genadig zijn.

A: Amen.

V: Moge de Heer zijn gelaat naar u keren en u zijn vrede schenken.

A: Amen.

V: De zegen van de almachtige God, Vader, Zoon en heilige Geest, dale over u neer en blijve altijd met u.

A: Amen.

Gelezen wordt Mat. 28,18-20 en een oproep te getuigen in de naam van Christus

V: En Jezus kwam op de leerlingen toe en zei:
'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde.
Ga en maak alle volken tot leerling
en doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest
en leer hun alles onderhouden wat Ik jullie geboden heb.
Weet wel, Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voleinding der wereld.'

Lied - GZ 254 of Hoop van alle volken 34, Randstadbundel 387, LvK 265 strofe 1-2-17-18-19-20-21, Wat dan wel, deel 2, pag. 176, Geroepen om te zingen, 254

Om de pelgrimstocht, die ons leven in het licht van Christus is, te symboliseren en om onze bereidheid te onderstrepen te getuigen van Christus, verlaten de aanwezigen zingend in processie de kerk achter degenen aan die de kruik met de brandende kaars draagt.

De acht dagen

Wij dragen deze schat in aarden potten (2 Kor. 4,7) Eerste dag - zaterdag 18 januari

Hoop

Gen. 15,1-7: Vrees niet Abram, Ik zal u tot schild zijn en gij zult er rijk voor beloond worden!
Ps. 16: U bent mijn Heer, ik vind geen geluk buiten U
Heb. 9,8-12: Jezus Christus, de hogepriester van de komende dingen
Luc. 24,13-35: Wij leefden in de hoop dat Hij het was die Israël zou redden

Enkele gedachten

Abraham vertrouwt op Gods belofte. Hij verlaat een gemakkelijk bestaan om weg te trekken naar het land van belofte. Samen met zijn familie wordt hij een vreemdeling, geroepen om een nieuw bestaan op te bouwen in het land van Kanaän, een moeizaam proces dat ook vruchtbaar en bevrijdend is.

De pelgrims naar Emmaüs moesten wel terugkeren naar hun oude woonplaats om er het oorspronkelijke vuur terug te vinden waarmee zij Jezus waren gevolgd, tot zelfs aan de voet van het kruis. Wanneer zij Jezus opnieuw horen spreken over Mozes en al de profeten, keren vertrouwen en liefde terug in hun angstige hart. De goddelijke schat van de hoop leeft dus nog in hun binnenste. Alle christenen hebben deze hoop gemeen: zij biedt geen bescherming tegen de harde levensstrijd maar geeft wel kracht om rustig en vol vertrouwen te blijven.

Wanneer je je eigen land verlaat en openstaat voor de ander, de vreemdeling, kan er een proces van gezamenlijke groei op gang komen, die het hart groot genoeg maakt om de schat te bevatten die God aan elk van ons wil geven. Dit hart is als een aarden pot van ons stoffelijk menselijk bestaan. Het lijkt zwak en breekbaar in vergelijking tot de schat die het bewaart, maar deze blijft daarbinnen almaar groeien.

Christenen zouden deze schat, die straalt op het gelaat van de Verrezene, gezamenlijk moeten kunnen tonen. Als zij hun bereidheid tot verzoenen laten zien, tonen zij daarmee reeds hun gemeenschappelijk erfgoed.

Gebed

Onze God,
ondanks onze zwakheid hebt Gij ons gemaakt tot hoopvolle getuigen
en gelovige leerlingen van uw Zoon.

Aan een wereld vol verwarring en vol twijfel
wil Hij het bewijs leveren van zijn overwinning.
Maar wij dragen deze schat in aarden potten mee
en wij zijn bang te zullen zwichten voor het lijden en het kwaad.
Soms twijfelen wij zelfs aan de kracht van Jezus' woorden
wanneer Hij zegt dat allen één mogen zijn.
Laat ons in Christus opnieuw uw heerlijkheid zien
zodat wij door heel ons leven voor de wereld getuigen
dat Hij leeft en onder ons werkzaam is.
Amen.

Wij zijn in elk opzicht getroffen maar niet verpletterd (2 Kor. 4,8)
Tweede dag - zondag 19 januari

Geloof

Ex. 5,6-17: Leg u nog zwaarder werk op
Ps. 128: Van de vruchten van je arbeid zul je leven
Heb. 11,13-27: Hun verlangen ging uit naar een beter vaderland
Mat. 2,14-15: Jozef stond op, nam het kind en zijn moeder en vertrok in de nacht naar Egypte

Enkele gedachten

De eeuw die zopas is geëindigd, werd gekenmerkt door politieke, sociale, culturele en economische onderdrukking. Deze feitelijke toestanden tekenen ook de migratie. Emigranten verlaten hun eigen land op zoek naar een beter leven, ver van vervolging en honger. Zij gaan op zoek naar kansen die zij in hun eigen levensomstandigheden niet kunnen krijgen of zoeken asiel tegen politieke en economische systemen die hen weggagen uit hun huizen. Vaak ondergaan zij bij aankomst dezelfde uitbuiting als die waaronder ook de joden in Egypte hebben geleden.

Migranten zijn vaak mensen in moeilijke omstandigheden. Zij hebben hun huis, en familie en vrienden moeten verlaten voor een leven in andere culturele en sociale omstandigheden, met alle problemen van dien. Migranten ontmoeten vaak onverschillige mensen en kunnen terecht komen in wrede situaties.

Migratie kan ook worden ervaren als een daad van geloof, zoals bij Abraham die het huis van zijn voorouders verliet voor het Beloofde Land en bij Mozes die zijn volk heeft weggevoerd uit de slavernij. Zo ook zijn Maria en Jozef met Jezus naar Egypte gevlucht om hun leven veilig te stellen voor de machtige Herodes. Net als toen toont God ons vandaag wegen ten leven temidden van alle gevaar.

Vervolgd, maar niet ontmoedigd putten miljoenen mensen uit hun geloof in God de kracht om het hoofd te bieden aan discriminatie op grond van ras, huidskleur, geslacht, cultuur, taal of koopkracht. Vaak heeft migratie gevolgen voor het oecumenisch leven. Zij brengt leden van verschillende kerken bij elkaar en zet hen ertoe aan een nieuw begin te maken met het zoeken naar eenheid. Wij allen zijn op de een of andere manier vreemdelingen op aarde. Wij zijn allen pelgrims op weg naar het Vaderhuis. Deze weg heeft de Heer zelf voor ons geopend. Ook de kerken worden uitgenodigd om samen die weg naar eenheid te gaan.

Gebed

God onze Vader,
uw Zoon heeft de ballingschap in Egypte gekend,
wij vragen U de migranten van onze dagen te vergezellen.
Dat de heilige Geest ieder mensenhart mag beroeren;
dat de grenzen die ons scheiden mogen vallen;
dat aan verdachtmaking en haat een einde mag komen.

Moge uw Geest de kerken onderweg naar eenheid nieuw leven inblazen
en hen helpen om verdeeldheid te overwinnen
en voort te gaan in het brengen van gerechtigheid en vrede
door Jezus Christus onze Heer.
Amen.

Dat het leven van Jezus zichtbaar mag worden in ons lichaam (2 Kor. 4,10)
Derde dag - maandag 20 januari

Naar het beeld van Christus

Gen. 1,26-27: Naar het beeld van God schiep Hij de mens, man en vrouw
Ps. 45: Uw God heeft u gezalft
1 Tim. 6,11-16: Houd u stipt en onberispelijk aan het gebod
Mat. 5,14-15: Jullie zijn het licht van de wereld

Enkele gedachten

Ieder mens, man en vrouw, draagt in zich het beeld van God en de gelijkenis met Hem. Dit is het teken van een integriteit die noch door zwakheid, noch door zonde of onderdrukking ongedaan gemaakt kan worden. Deze mysterieuze waarheid roept ons voortdurend op om geestelijk te groeien naar de maat van Christus. Christus zelf leeft in elke christen, in lichaam, geest en ziel. Iedere christen, man of vrouw, moet in zijn of haar dagelijks leven het leven van Christus in zich tot uitdrukking brengen. Iedere christen is geroepen om standvastig aan alle eisen van het evangelie te voldoen tot aan de wederkomst van de Heer.

Dit getuigenis omvat het hele leven van de gelovige, ook zijn lichaam. Door de eeuwen heen - tot vandaag toe - hebben mensen van verschillende kerken tot in het martelaarschap toe gelovig getuigenis afgelegd van hun allesovertreffende gehoorzaamheid aan Christus. Christenen zijn geroepen om gelijkvormig te worden met Christus en om Christus' leven in zichzelf te openbaren. "Ik ben het licht van de wereld"; "jullie zijn het licht van de wereld." Dit licht moet blijven schijnen door werken van gerechtigheid, liefde en mededogen heen, zodat het Gods reddende genade openbaart. Zo kunnen mannen en vrouwen God verheerlijken die het heil verlangt voor ons allen.

Als kerk worden we geroepen om verandering te brengen in gewoonten waardoor de menselijke waardigheid aan een groot deel van de wereldbevolking ontnomen wordt, met name aan migranten. Alle elementen die mensen en naties verdelen, verdelen ook de kerken en zij vormen een zonde, die de kerken verhindert een waarachtig getuigenis af te leggen. Meer nog, eenheid onder gelovigen kan niet worden losgemaakt van de strijd om grenzen te overwinnen die de samenleving verdelen.

Gebed

God van liefde,
machtige schepper van alle leven,
geef ons de moed om in onszelf en in elk van onze broeders en zusters
uw beeld en gelijkenis te onderscheiden.
Geef ons de kracht om gehoor te geven aan het gebod van uw alomvattende liefde.
God van liefde,
wij bidden U dat ons getuigenis mag leiden
tot eenheid van de kerken;
en dat wij eenstemmig de hele mensheid mogen oproepen
tot verantwoordelijkheid voor de schepping en voor onze naaste.
Amen.

Dat het leven van Jezus zichtbaar mag worden in ons sterfelijk lichaam (2 Kor. 4,11)

Vierde dag - dinsdag 21 januari

Waardigheid van het menselijk leven

Ezra 1,1-4: Laten al degenen onder u die tot zijn volk behoren – moge zijn God hem bijstaan – onder zijn hoede optrekken naar Jeruzalem

Ps. 50: De hemelen verkondigen: rechtvaardig is Hij

Rom. 6,6-14: Dood voor de zonde en levend voor God in Christus Jezus

Mar. 9,33-37: Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen zijn en de dienaar van allen

Enkele gedachten

Het leven kan in vele opzichten hard zijn. Mensen moeten vaak leven in de meest ontluisterende omstandigheden.

Christus nodigt ons uit om de uitdaging aan te nemen zo te leven dat wij aan de eisen van zijn koninkrijk tegemoet komen. Zijn tegenwoordigheid onder zijn volk tekent ieder van ons. De kracht van zijn verrijzenis bevrijdt ons van alle bekoring die dood teweegbrengt. Wanneer wij ons bewust zijn van zijn tegenwoordigheid onder ons - dat hij is opgestaan, de sporen dragend van de verstotenen, verworpenen, of buitengeslotenen - dan kunnen wij ook de betekenis verstaan van de minsten onder ons. Indien wij hadden geloofd dat eenvoudige vissers minder in staat waren tot onderrichten dan de geleerden, dan hadden wij nooit de boodschap van de apostelen gehoord, noch de boodschap van een timmerman uit Nazareth.

Daarom moeten wij elkaar bemoedigen en kritisch zijn tegenover een samenleving die mensen uitsluit en geen acht slaat op hun materiële en spirituele noden. Hierbij kunnen wij in de verleiding komen om af te haken, omdat wij menen er alleen voor te staan. Maar we moeten de hoop niet opgeven.

De kerk is geroepen om het licht te openbaren dat schijnt in de duisternis. In een verdeelde wereld is onze zoektocht naar eenheid van levensbelang. Wij hebben de gemeenschappelijke roeping om de kracht van de verrijzenis te tonen opdat de wereld mag geloven.

Gebed

God,
wij geven ons aan U over omdat wij vertrouwen op uw kracht.
Breng rust in ons lichaam en onze geest
kom in ons hart
Help ons uw vernieuwende kracht te herkennen
in onze dagelijkse taken.
God,
open voor ons de weg naar eenheid.
Leid ons bij de hand langs de weg van uw koninkrijk
om getuigen te zijn van hoop.
Laat ons niet vervallen in wanhoop
want door zijn verrijzenis heeft Christus de dood overwonnen.
Amen.

Ik heb geloofd en daarom heb ik gesproken (2 Kor. 4,13)

Vijfde dag - woensdag 22 januari

Moed

Joz. 1,1-9: Wees sterk en moedig; sidder niet en wordt niet verschrikt

Ps. 113: De arme richt God op uit het stof

Ef. 2,11-22: Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer

Mar. 7,24-30: Om dit woord, ga heen

Enkele gedachten

Toen het volk Israël na de dood van Mozes onzeker en bang was, riep Jozua hen in Gods naam op de Jordaan over te steken om het land in bezit te nemen dat God hun voorouders had beloofd; het land dat zij hadden verlaten op zoek naar voedsel. Hij spoorde hen aan moedig te zijn en te handelen volgens de Tien Woorden.

Generaties later woonden er nog steeds Kanaänieten in het land en een Kanaänitische vrouw kwam Jezus vragen haar dochter beter te maken. Toen Jezus kortaf antwoordde dat het niet goed was het brood van de kinderen weg te nemen, antwoordde ze, dat zelfs de honden onder de tafel het brood van de kinderen eten. Ze was een niet-joodse vrouw, maar uit zorg om haar dochter doorbrak zij moedig verschillen in cultuur, traditie, geslacht en maatschappelijke positie. Jezus geloofde dat zijn opdracht in de eerste plaats Israël gold. Maar Hij was geroerd door de moed van de vrouw. Hij doorbrak dezelfde scheidsmuren en zei tegen haar: "Om dit woord, ga heen - de boze geest is uit uw dochter gevaren."

In de brief aan de Efeziërs worden christenen van niet-joodse afkomst eraan herinnerd dat zij ook eens 'uitgesloten waren van het burgerrecht van Israël en vreemd aan de verbonden van belofte'. Maar in Christus Jezus zijn zij die eertijds veraf waren, nu dichtbij gekomen. Hij heeft de scheidsmuur weggebroken en de vijandschap tussen heiden en jood, en beide groepen verzoend in één lichaam door het kruis. Nu worden christenen door Christus opgeroepen om over scheidslijnen van cultuur en ras vluchtelingen en vreemdelingen op te vangen. We kunnen veel leren van het christelijk geloof van migranten in onze samenleving, die grenzen overschreden om naar ons land te komen en die evenzeer deel zijn van het lichaam van Christus.

We worden als individuele christenen en als kerken uitgedaagd om te getuigen van het evangelie. We moeten proberen ernaar te leven en de wereld de eenheid te laten zien die Jezus verlangt, want verdeelde kerken komen in hun zending niet sterk over. De kerk van Christus heeft de verantwoordelijkheid om degenen zonder geloof te helpen ontdekken dat Gods liefde het enige antwoord is op hun nood. We moeten God vragen onze eenheid te herstellen en ons moed te geven om over geloof te spreken.

Gebed

God, U inspireerde uw dienaar Jozua om moedig te spreken in tijden van nood en uw volk naar het beloofde land te leiden.
Uw Zoon, Jezus Christus, doorbrak benauwende grenzen.
Hij heelde mensen in nood en gaf hun hoop. Hij is onze vrede.
In zijn lichaam heeft Hij scheidsmuren weggebroken en in Hemzelf heeft hij een nieuwe mensheid geschapen.
We bidden in geloof voor het lichaam van Christus, de kerk van de wereld nu.
Amen.

Opdat de genade toeneme en door steeds meerderen overvloedig dank worde gebracht ... (2 Kor. 4:15)

Zesde dag - donderdag 23 januari

De rechtvaardigheid van Gods genade

Deut. 10,17-22: die weduwe en wees recht doet
Ps. 103,1-13: Barmhartig en genadig is JHWH
Rom. 3,21-31: Zij worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade
Mat. 5,1-12: Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid

Enkele gedachten

Zonde is de bron van allerlei onrecht in de wereld. Wanneer we Gods gerechtigheid verwerpen, onthouden wij mensen hun waardigheid en hun meest wezenlijke rechten. Onrechtvaardige structuren en schending van mensenrechten zijn hiervan het resultaat. Wij geloven dat God ons door zijn liefde heeft gerechtvaardigd in Christus. Gods gerechtigheid vindt uitdrukking in diens verzoening en overvloedige genade. Door de dood en opstanding van Christus zijn wij allemaal Gods dochters en zonen geworden bestemd voor eeuwige eenwording met Hem.

Als christenen worden wij uitgezonden om samen Gods gerechtigheid en genade uit te roepen. We worden geroepen om instrumenten te worden voor Gods koninkrijk als mensen die voor God leven en diens liefde en rechtvaardigheid voor allen willen openbaren. Zoals we in de hemel een thuis hebben, zo werken we ook aan een rechtvaardiger samenleving en vernieuwd leven op aarde, waarbij we duidelijker zichtbaar maken waarnaar God verlangt voor zijn zonen en dochters.

In de ervaring van landloze volken zien we een van de vele gezichten van onrecht. Economisch onrechtvaardige samenlevingen drijven hun inwoners uit door honger en armoede, door hen basisvoorwaarden voor menswaardig leven, zoals toegang tot gezondheidszorg en scholing, te onthouden. Anderen vluchten vanwege oorlog, of omdat het ze onmogelijk is hun geloof in vrijheid te belijden. Zo ziet de wereld eruit waarin wij de langverwachte gerechtigheid moeten uitschreeuwen. God stelt zich present in de arme, de zwakke, de zieke, de vreemdeling, het kind, de oudere, de weduwe. Daarom worden wij in de Zaligsprekingen uitgenodigd om die gerechtigheid te bevorderen die de wereldse gerechtigheid te boven gaat. Onze eenheid en de kern van onze zending is een teken van onze hoop. Onze eenwording in Christus is een zichtbare uitdrukking van de nieuwe mensheid. De kern van alle gerechtigheid en de basis van mensenrechten is een leven geënt op Christus. Onze actieve inzet voor mensen zonder macht maakt de macht van Gods gerechtigheid zichtbaar.

Gebed

God, wij danken U voor uw genade die ons tot uw dochters en zonen maakt in Christus.
U roept ons om voorvechters te zijn voor uw gerechtigheid in de wereld.
Geef dat wij zonder vrees aan die gerechtigheid werken,
die de enige weg is naar werkelijke vrede en een menselijke samenleving.
Liefdevolle God, versterk de banden die ons samenbinden,
en roep ons op tot een leven waarin de eenheid van gelovigen weerspiegeld wordt in de daden van elke geloofsgemeenschap.
Machtige God, zet ons op weg om elkaar nader te komen
zodat niet onze wil, maar de uwe aan het werk gaat.
Door Jezus Christus, onze Heer.
Amen.

Daarom verliezen wij de moed niet (2 Kor. 4,16)
Zevende dag - vrijdag 24 januari

Volharding

Neh. 7,72-8,3;9-10: Bedrijft geen rouw en weent niet
Ps. 118,5-9;19-24: Ontsluit mij de poorten der gerechtigheid
Hand. 7,54-8,5: Zij dan, die verstrooid werden...het evangelie verkondigende
Mar. 10,28-30: honderdvoudig nu, in deze tijd ... met vervolgingen

Enkele gedachten

Het leven laat zijn sporen na, in het bijzonder op de lichamen van vluchtelingen, thuislozen, daklozen, op al diegenen die meer op obstakels botsen dan oplossingen zien. Dagen komen en gaan, elk met hun eigen problemen: plotseling moet een vrouw haar land verlaten; jonge

kinderen komen terecht in een vreemd land, een man moet het beroep opgeven dat hij van zijn vader heeft geleerd; een gezin moet de eigen taal verwisselen voor een andere, de eigen gebruiken voor vreemde. Het gaat hier om mensen die gevlucht zijn voor dood, honger, uitsluiting. In onze dagen zijn het duizenden die stilzwijgend hun weg banen door onbekende landen, die hen niet altijd met liefde en begrip ontvangen.

De eerste christenen kenden ook ontbering, en de manier waarop zij reageerden, geeft toekomstige generaties christenen inzicht in de gelovige fundamenteën van volharding en solidariteit. Toen Stephanus gedood en de gemeente van Jeruzalem vervolgd werd, konden haar verstrooide leden putten uit innerlijke bronnen, en vonden ze de kracht om het evangelie te verkondigen in plaats van verlamd te raken door vrees. Paulus schrijft aan de gemeente in Korinthe de moed niet te verliezen hoewel ze vervolgd worden, maar om deze ervaringen te verstaan als een manier om zelf de dood van Jezus te dragen, zodat ze het leven van Jezus zichtbaar kunnen maken.

Ook nu vragen we ons af hoe wij de vernieuwende kracht van de opstanding zichtbaar kunnen maken, als we de gekwetste lichamen van vluchtelingen en armen, hun lijden en hun verwoeste levens zien. Elke keer opnieuw realiseren we ons dat er in onze wereld meer is dat het leven verwoest dan dat het opbouwt. Tegelijkertijd weten we Gods vernieuwende en opbouwende kracht om ons heen en kunnen we ervan getuigen. Christenen kunnen zo dragers van licht en hoop zijn, zelfs door de kleinste daden van vriendelijkheid en gastvrijheid. Degenen die lijden laten ons vaak zien dat het nog mogelijk is dankbaar te zijn en te leven met hoop, dat alles nog niet verloren is als we vertrouwen op die Ene die alle dingen nieuw maakt.

Gebed

Almachtige God, wij zijn verbonden in ons geloof dat U aanwezig bent bij allen die lijden en die verdrukt worden, verbonden in de oproep om werktuigen te zijn van hoop en barmhartigheid voor allen die in nood zijn. Stuur onze handen naar hen die vertrapt zijn, de arme, de vluchteling. Wanneer we onze naaste in nood over het hoofd dreigen te zien, open onze ogen en harten weer voor hun pijn. Bemoedig het geloof en de hoop van hen die vechten tegen ontmoediging of wanhoop, van hen van wie het leven door ontbering is gekwetst. Leid hen met tederheid om U zelfs temidden van de duisterste ervaringen te vinden. Amen

Bewerkt voor ons een eeuwig gewicht van heerlijkheid (2 Kor 4:17) Achtste dag - zaterdag 25 januari

Oproep tot eenheid op de weg naar heerlijkheid

Jes. 33,17-22: JHWH is onze Koning, Deze zal ons verlossen
Ps. 42: Hoop op God; want ik zal Hem nog loven
Ef. 4,1-6: Eén Heer, één geloof, één doop
Joh. 17:20-26: ... om mijn heerlijkheid te aanschouwen

Enkele gedachten

Toen Jeruzalem bedreigd werd, keek de profeet Jesaja uit naar de dag waarop God zou heersen en Jeruzalem 'als een veilige woonstede, als een tent die niet verplaatst wordt, waarvan de pinnen nimmermeer uitgerukt worden en geen van de koorden ooit losgerukt wordt' zal zijn.

Vluchtelingen onderweg in onze wereld, op zoek naar politieke vrijheid of economische stabiliteit, zullen vaak verlangen naar de tijd waarin ze niet langer hoeven rond te trekken in simpele

tenten of zich in vrachtwagens hoeven te verbergen. Ze zijn op zoek naar een plaats van duurzame veiligheid, vrede en welzijn. De kerk beschouwt zichzelf als deelgenoot aan deze pelgrimage. We zijn mensen onderweg, vreemdelingen in deze wereld, die in geloof op weg zijn naar het hemels Jeruzalem, verlangend om God te zien. Gods mensen onderweg delen het verlangen van vluchtelingen naar stabiliteit en vrede en de komst van Gods koninkrijk

Hoewel christenen het hele menselijk bestaan zien als een leven onderweg, heeft de kerk de profetische roeping om het visioen gestalte te geven van wat God ons bereidt, een 'eeuwig gewicht van heerlijkheid' dat onze huidige strijd in een breder kader zet van hoop en belofte. Gods toekomst wordt gekenmerkt door een eenheid die alle mensen omvat door de heilige Geest, de eenheid waarin Jezus deelt met de Vader. Deze eenheid wordt ons hier en nu al gegeven als een gave van de Geest. 'Eén lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen.' De kerk moet een teken van die eenheid zijn, als zichtbare belofte van God.

Gebed

God, laat ons uw genade zien
en neem door de kracht van uw Geest
de verdeeldheid tussen christenen weg,
zodat uw kerk duidelijker
als een zichtbaar teken
te midden van alle volken mag verschijnen.
God, geef ons een vernieuwende liefde,
echte wijsheid en een nieuwe impuls voor eenheid,
zodat de altijd geldende boodschap van uw Kind
als goed nieuws voor allen ontvangen mag worden.
God, wakker ons geloof en onze hoop aan,
opdat wij met vreugde op weg mogen gaan
naar uw hemels koninkrijk
in geloof op uw belofte van eeuwige heerlijkheid.
Wij vragen u dat in de naam van Jezus Christus, onze Heer. Amen